

Ajuntament
de Sabadell

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

ACTA DE LA SESSIÓ DEL DIA 17 DE MARÇ DE 2023

A Sabadell, a la seu de la Regidoria de l'Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament Urbà, Seguretat i Civisme de l'Ajuntament de Sabadell, a les 9:00 hores del dia 17 de març de 2023, es reuneix la Taula de Patrimoni de Sabadell, convocada pel President de la mateixa. Hi assisteixen: Antoni Sacristán Mas, com a president per delegació de la Taula de Patrimoni i representant de l'oficina de Patrimoni; Tomàs de Castro Borregán, com a cap del Servei de Planificació Urbanística; Francesc Magem i Casasayas, com a vocal de Planificació Urbanística, Elisabet Germà Solsona, com a vocal del Servei de Llicències Urbanístiques i Disciplina; Joan Comasólivas Font, com a representant de l'Arxiu Històric de Sabadell; Genís Ribé Monge, com a representant del Museu d'Història de Sabadell; Gemma Caballé Crivillés, com a representant de l'Associació d'Arqueòlegs de Catalunya; Josep Llobet Bach, com a representant de la Fundació Bosch i Cardellach; Santi Vea Vilajuana com a representant del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, i Mª Àngels Álvarez Navarrete, com a auxiliar administrativa de Planificació Urbanística i suport administratiu de la Taula del Patrimoni. No hi assisteixen Antoni Serra Mas, coordinador de l'Àrea de Cohesió Territorial, desenvolupament Urbà, Seguretat i Civisme; Assumpta Mas Llobet com a representant del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, per tractar l'ordre del dia següent:

1. Aprovació de l'Acta de la sessió anterior. (25.11.2022)

El srs. Josep Llobet i Santi Vea proposen unes esmenes de l'acta anterior, les quals seran recollides. Seguidament s'aprova l'acta de la sessió de 25 de novembre de 2022 a les 09:10 h.

2. Rehabilitació parcial al Castell de Can Feu

Exposa el tema el sr. Marc Graupera, cap del servei de d'obres d'Edificis i Béns Municipals i el Sr. Jordi Morros, arquitecte redactor del projecte de la rehabilitació parcial del castell. S'afegeix a la sessió, per a aquest tema concret, el Sr. Aleix González Campaña, en representació de l'Associació Cultural de Can Feu.

El sr. Antoni Sacristan fa una breu introducció sobre el punt a tractar, indicant què a partir d'un estudi previ de les patologies observades en el Castell de Can Feu,

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

l'Ajuntament ha endegat un protocol per a la reparació de les mateixes, amb la voluntat de rehabilitar per fases el conjunt del Castell. Afegeix que les primeres intervencions a

realitzar donen resposta al mal estat general de l'envolvent, especialment pel que fa a cobertes i resta d'elements afectats per filtracions continuades d'aigua, a banda d'altres actuacions puntuals i més localitzades. Aquests treballs es situen dins els àmbits de protecció que assenyalen els propis plans de protecció (PEP BAMAS i PEPS).

El sr. Jordi Morros inicia la seva exposició amb l'ajuda d'un powerpoint, per tal d'explicar de manera molt visual l'estat de degradació del castell, apuntant què en una primera fase es vol intervenir a les teulades i cobertes per a aturar la degradació del conjunt.

A través d'imatges mostra un plànol on es veuen les diferents parts de l'edifici: el pavelló annex (a inicis del s. XX utilitzada com a terrassa, corrals, ...), el casal; la capella del s. XVIII, el molí de vent (que servia per elevar l'aigua i així regar els jardins del castell); les quadres... Pel que fa a la zona del castell, tenen la intenció de recuperar la llanterna que actualment no existeix.

El sr. Jordi Morros indica que el castell està documentat al voltant del segle XII. Breument explica que entre tres cosins decideixen fer una juguesca i veure qui Construeix més ràpidament un castell de caire neoromàntic. En el cas de Can Feu, s'encomana la tasca a un prestigiós arquitecte del moment, August Font Carreras, que també va fer el Palau de les Hores de Barcelona (1895) i Can Ponsich (1892), obres què podrien ser font d'inspiració per a realitzar el castell.

El sr. Jordi Morros mostra un repertori d'imatges on es mostren com els conreus de Sabadell envolten el castell i les edificacions de la ciutat encara resten molt llunyanes. Es visualitza també al costat de l'edifici, dos camins que es creuen: el de Sant Quirze i el que actualment constitueix el traçat del ferrocarril. Afegeix què en aquell moment, fou un edifici que destacava i que els visitants se'l trobaven a l'arribada de la ciutat, i que no passava desapercbut.

Com a fets rellevants indicar que a l'any 1918 va haver-hi un canvi de titularitat i, posteriorment durant la Guerra Civil, passà a ser de propietat pública. A l'any 1937 va haver-hi mobiliari que va passar a la Casa Duran. En la dècada dels anys 1940, es produeix un canvi d'ús de la finca, així com diverses modificacions a l'edifici del castell amb una sèrie de intervencions estructurals: s'afegeix una nova coberta lateral, al costat de la capella i desapareix la llanterna situada prop d'aquesta. Durant els anys 50 la part urbanitzada de Sabadell es va ampliant i va arribant a la zona del castell.

El sr. Jordi Morros mostra un plànol de cossos superposats per veure els canvis que es produeixen en l'edifici. Destaca l'aigua com a element principal i configurador de l'edifici i els seus espais exteriors. Mostra tanmateix com la cisterna es troba a la cota alta per tal de poder regar a través d'un sistema de canals els jardins del castell. S'observen també altres elements singulars, com és la llanterna, la qual destaca per la seva situació en la coberta amb la finalitat d'il·luminar.

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

A continuació passa a descriure amb major detall canvis en les característiques constructives i formals de l'edifici, el qual tot i mantenir el seu aspecte neoromàntic, entre 1906 a 1912 s'hi produeixen canvis formals, com per exemple, modificacions de pendents de la coberta lateral, de manera que aquests pendents aboquen les aigües cap a una cisterna lateral. Això queda definit per canaletes integrades a les construccions que porten l'aigua fins a canals a terra.

A l'any 1940 es refan les teulades com a conseqüència de filtracions d'aigües, escapçant alguna teulada i coberta.

Pel que fa a la resta i sobretot a la capella del segle XVIII, cal observar que s'ha conservat raonablement amb les condicions inicials. Els coberts del segle XVIII són substituïts per edificis del segle XIX i s'incorpora un nou cobert.

Des del punt de vista arqueològic, cal indicar el coneixement de l'existència de restes d'edifici del segle XII. També al llarg dels segles XII-XV i fins el segle XVIII, també restes d'edificacions en la zona de la masia.

Feta la introducció històrica i arquitectònica, el sr. Jordi Morros passa a descriure els aspectes principals del projecte de la reparació, començant per l'anàlisi de les patologies observades:

- Cobertes planes: Trencament de paviments, d'elements de terrissa, amb entrades d'aigua. Trencament de bigues de fusta. Degradació general.
- Cobertes inclinades: Mostren esfondraments puntuals, baranes caigudes, crescuda de vegetació.
- Torre mestra: Zones esquerdades i vàries deformacions amb risc d'esfondrament.
- Interior: Porxo esfondrat. La torre i escala de cargol malmesa.
- Sostres de la terrassa nord de la segona planta i de la galeria nord de la primera planta. Mal estat general.
- Esllavissaments i degradacions generalitzats en acabats de baranes, canals perimetrals i paviments.
- Mal estat dels revestiments de les agulles que coronen les dues torres de la cantonada.
- Degradació generalitzada a totes les teulades i terrasses.
- Observació d'assentaments derivats de entrades continuades d'aigua.

A partir de aquí, el Sr. Jordi Morros passa a enumerar les actuacions proposades per a la rehabilitació parcial del castell:

- Protegir les cobertes i l'interior, sobretot concentrant-se en aquells espais on pot entrar aigua i que afecten l'interior.
- Reparar i recuperar solucions originals, incorporant aïllament tèrmic en les zones que preveuen podran ser habitables, fent una previsió dels usos possibles.
-

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

- Restaurar i/o substituir els forjats de terrasses amb impermeabilització, reparar les parts malmeses, reparar l'obra de fàbrica que conté.
- Restituir xemeneies.
- Reparar les torres cilíndriques i les seves cúpules de maó de pla. Col·locació d'escopidors i portella per accés de manteniment.
- Reparar i /o substituir les terrasses laterals on s'han produït esfondraments. Incorporar solucions constructives als sostres: noves bigues (fusta, formigó, metàl·liques).
- Restaurar els torreons amb les seves formes inicials, incorporant aïllament tèrmic, però mantenint l'acabat de ceràmica.
- Realitzar un estudi geotècnic a la zona de quadres i magatzems, a fi de valorar recolzaments de fonamentació. En aquests espai no està previst el condicionament climàtic, atès que hom desconeix el ús futur.
- S'enderrocaran les cobertes laterals annexes pel seu estat ruïnós i perquè desvirtuen les característiques originals de l'arquitectura del castell.

El sr. Santi Veà comenta que s'ha fet un estudi magnífic i concretament pregunta al sr. Jordi Morros sobre el tema dels murs exteriors, en tant que puguin afectar amb l'entorn i la seguretat. El sr. Jordi Morros explica que preveuen demanar l'estudi geotècnic complementari que permetrà estudiar les zones de més difícil accés i aquestes en concret (tanca). I pregunta si sobre les característiques dels materials dels torreons i el sr. Jordi Morros respon que es tracta d'una estructura interior de fusta, amb elements exteriors poligonals en forma de llàgrimes, que van enclavades i es van protegint les unes a les altres.

El sr. Josep Llobet manifesta que ell s'allunya del plantejament exposat, ja que realment es tracta d'un edifici anacrònic i decadent en el seu moment, pretensions i petulant, que si no fos perquè crida a la vista, no estaria catalogat. Des del seu punt de vista, no és cap element d'interès arquitectònic. Explica que un edifici per ser vell i històric, no justifica que es conservi. Apunta que no se l'hauria de denominar castell i abandonar aquesta voluntat de conservació fanàtica de l'edifici.

Comenta alguns aspectes que mostren el poc valor de l'edifici, com per exemple la llanterna, la qual estava mal ubicada i no creu que calgui recuperar-la: Des del punt de vista públic, considera que s'ha de pensar molt bé on invertir els diners. Valorar si cal mantenir o no l'edifici perquè no es malmeti més, però invertir recursos, ho posa en dubte.

El Sr. Jordi Morros respon que l'edifici, cal situar-lo en un context històric. Inicialment està ubicat en el terme municipal de Sant Quirze del Vallès, però en un moment determinat canvia de terme i passa a Sabadell. Aquest castell constitueix al seu entendre, una referència en la memòria dels sabadellencs, i també un senyal d'ubicació. Està pensat per ser mostrat cara enfora, si bé s'explica també des de dins. Cal destacar la particularitat dels seus jardins. Posa en dubte el discurs sobre la seva inversió a realitzar, atès el propi valor de l'edifici pels motius abans exposats.

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

El sr. Josep Llobet ho qüestiona i comenta que troba sentit conservar la tecnologia de l'aigua que és innovadora i peculiar per l'època, però que no té res de sabadellenca. Tot plegat respon a una estructura senyorial al voltant de 1910, en que sorgeix del joc de tres cosins forans que decideixen edificar un castell a partir de tres edificacions o enclavaments inicials. Acaba indicant que ha altres edificis de la història que semblaria més interessant que es restauressin.

El sr. Antoni Sacristan comenta que amb aquestes valoracions s'han obert són dos fronts de discussió: un primer, el del projecte de rehabilitació de l'edifici, que li sembla correcte com a tal, i un segon, la reflexió sobre el valor patrimonial del bé. De ben segur que mereixeria la pena dedicar una sessió concreta en aquest aspecte concret.

El sr. Genís Ribé sol·licita ampliar aquesta segona reflexió sobre el bé, així com valorar l'esforç sobre la rehabilitació del castell de Can Feu, tenint en compte que hi ha una llista àmplia d'edificis amb una gran, sinó major, importància patrimonial. Alguns d'ells de titularitat municipal, com són: Ca n'Oriach, Can Llong; Can Borrell; Vapor Turull; i alguns de privats com l'edifici de la República Federal; la Cooperativa de Sabadell. En definitiva aquests edificis enumerats tenen no només valor històric sinó també de comunitat per Sabadell, més que no pas l'edifici del castell de Can Feu. El sr. Genís Ribé afegeix que més que l'edifici, per l'ús del seu entorn tindrien més valor el bosc de Can Feu i el Pla de l'Amor perquè s'ha de tenir perspectiva de ciutat. Acaba demanant que es posi damunt de la taula i s'ampliï aquest debat.

El sr. Joan Comasòlivas comenta que no hauríem de prioritzar aquests projectes per damunt d'altres, els quals ja estan defensats simplement pel fet d'estar protegits.

El sr. Aleix González demana la paraula i inicia la seva intervenció explicant que porta vint anys estudiant aquest edifici i es considera un expert en l'estudi del mateix. Formula una sèrie de preguntes sobre diversos punts estructurals de l'edifici:

- L'escala de cargol ha desaparegut a partir del cinquè pis i li pregunta al sr. Marc Graupera, cap del servei d'obres Municipals, si està en el projecte recuperar-lo. Aquest respon afirmativament, perquè són actuacions prioritàries per tal que no s'enfonsi.
- Fa una setmana va caure una barana

Continua dient que ell, a través de l'Associació que representa, fa una visita guiada per fora del castell, amb durada de quatre hores per a unes 40/50 persones i dona fe de que molta gent surt molt contenta amb la visita i exposant el seu canvi de perspectiva.

Pel que fa a l'edifici, comenta que molta gent pensa que no va ser precisament fruit d'una juguesca entre cosins la construcció del castell. El Marqués de Montsonís li va deixar 38 caixes amb documentació que li van permetre estudiar la història de l'edifici. I que a partir d'aquest estudi, va descobrir que la intenció de construir el castell era realment per construir un mausoleu familiar, però que el bisbat no va atorgar el permís corresponent. Que el 10 de maig de 1879 inicien les obres i acaben el 1901.

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

Afegeix altres aspectes com el fet que la llanterna és més antiga del què s'indica. Consta datada al 1880, però que era més baixa d'alçada i posteriorment es pujà un nivell més, a fi de donar llum a tota l'escala principal.

El sr. Josep Llobet comenta que la història no és motiu de conservació. La llanterna tenia la seva funcionalitat de cara a la llum i al vent, i prou. Des del seu punt de vista, s'ha de defensar la conservació dels edificis, però tenir present que ja des del seu moment històric, l'edifici estava mal construït. Considera que això també s'ha de valorar. Per tant, un edifici mal construït i mig acabat.

Acaba manifestant que una qüestió així s'hauria de plantejar o consultar amb els habitants de Sabadell, des del punt de vista arquitectònic, cultural, econòmic, etc.

El sr. Aleix González continua defensant la seva restauració.

El sr. Antoni Sacristan conclou que l'objecte de la presentació en la Taula de Patrimoni és l'exposició d'un projecte de reparació de l'edifici des del punt de vista del seu manteniment i de la seguretat, a fi de evitar el seu continuat deteriorament.

El sr. Santi Vea es mostra d'acord amb la postura de la reparació de l'edifici per raons de manteniment però i que lamenta desconèixer l'ús final.

El sr. Genís Ribé apunta que li sembla que la llanterna és un element clau alhora de intervenir i reparar. El sr. Marc Graupera respon que el projecte inclou la seva total reparació.

Per altra banda, el sr. Francesc Magem recorda el posterior "problema" de veure quin ús se li donarà a l'edifici i que, per tant, l'Ajuntament haurà de valorar la inversió de diners públics.

El sr. Marc Graupera indica que el projecte de Rehabilitació parcial al castell de Can Feu està en fase d'exposició pública i, que per tant els/les ciutadans/es, poden fer les aportacions que creguin adients.

El sr. Antoni Sacristan dona per tancat el punt a les 10: 30 hores, amb la valoració positiva sobre les obres proposades per a la reparació de l'edifici del castell i de les seves parts annexes que li donen sentit com a conjunt. No obstant, es deixa a banda la discussió sobre el seu valor arquitectònic i històric, especialment per la seva significació o no a nivell de ciutat i també, pel que fa al seu ús encara desconegut, inversions necessàries, etc. Tots aquests aspectes poden ser exposats en altre Taula amb la participació dels agents interessats.

3. Rehabilitació de les passeres del riu Ripoll, en les zones de cal Grau i del Molí d'en Fontanet.

El sr. Antoni Sacristan fa una breu introducció en aquest punt i dona la paraula a la sra. Núria Saperas, cap del servei de Transformació Energètica que exposa el tema.

La sra. Núria Saperas comença la seva intervenció ajudada per un powerpoint visualitzant l'estat actual de les passeres situades a l'àmbit del riu Ripoll, en les zones de cal Grau i del Molí d'en Fontanet.

Explica que el Servei de Transformació Energètica gestiona el Riu Ripoll i els elements de l'àmbit. Comenta que hi ha dues passarel·les la de Cal Grau i la del Molí d'en Fontanet que són de titularitat de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) i que pateixen importants degradacions des de fa força temps.

Entre el període de 2007-2019 l'Ajuntament va fer una sèrie d'estudis de la zona que ajuden a que l'ACA emetés informe. Llavors, l'ACA va presentar un projecte de diagnosi i propostes de rehabilitació integral que va ser valorat des del servei de Transició Energètica/Oficina d'Aigua i des d'Obres d'Edificis i Béns Municipals. Actualment s'està treballant en aquest projecte.

La sra. Núria Saperas mostra a través d'imatges el mal estat dels ancoratges, dels tirants, de les baranes que estan completament malmeses, etc.

Al juny del 2020 s'aconsegueix signar un conveni entre l'ACA i l'Ajuntament de Sabadell per a la redacció del projecte per a la diagnosi i rehabilitació, execució d'obra i traspàs de la titularitat a l'Ajuntament de Sabadell per fer el manteniment posterior. Al novembre del 2020 es fa la valoració de l'estudi d'alternatives per part de la Comissió de Seguiment del Conveni. Al maig del 2021 s'encarrega el projecte de Rehabilitació de les passeres del riu Ripoll, en les zones de cal Grau i del Molí d'en Fontanet a Enginyeria Raventós.

Al maig del 2021 s'aprova i accepta el projecte per part de l'Ajuntament de Sabadell i a l'octubre del 2022 l'ACA adjudica les obres d'execució a José Antonio Romero Polo SA.

Actualment està tancat el pas al públic per perillositat manifesta. Fa incís en que la zona és molt transitada per vianants, ciclistes i que tenint en compte això, es va fer un gual d'emergència per a evitar que ningú es fes mal.

Afegeix la sra. Núria Saperas que durant molt de temps el servei de Transformació Energètica ha patit per l'estat en què es trobava la construcció, i que per aquest motiu, van contractar els serveis d'un tècnic estructuralista que emetés informes periòdics sobre el seguiment de l'estat de les passarel·les, ja que la gent, tot i la situació de precarietat, hi continuava passant.

La sra. Núria Saperas mostra fotografies del 1963 on es veu l'alçat original. Comenta va ser un projecte fet per l'enginyer Albino Lobo Conde. En aquestes fotografies s'observa

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

com avancen les obres de les passarel·les, els pilars pintats amb pintura de to gris perla propi del formigó de l'època.

El sr. Josep Llobet pregunta que quins elements es substitueixen i la sra. Núria Saperas comenta que el taulell, la barana i els tirants. Aquests darrers perquè no compleixen normativa i es substitueixen els tensors.

Afirma doncs que bàsicament es tracta de substituir dues pilastres i posar tirants nous amb nova forma. Demana veure si es pot mostrar una imatge de la secció de com era abans i com és ara.

Pregunta finalment si el seu nivell de protecció patrimonial és de conservació. El sr. Joan Carles Sánchez respon que sí.

També posa en relleu el sr. Josep Llobet que hi ha un moment històric local no menor, per tant important a recordar i relacionat amb l'origen de la construcció d'aquests elements, que va ser la riuada del 1962. És una construcció que de fet existeix com a conseqüència d'aquell moment històric. Respon al recorregut que feia el camí antic i que amb la riuada es va crear un meandre sobre el que es posaria una palanca. La riuada del 1962 va crear aquesta mena de meandre a la zona de Cal Grau, fàbrica que va quedar malmesa i tota una sèrie de cases que van ser destruïdes.

El sr. Santi Vea pregunta si el taulell era recuperable, la sra. Núria Saperas respon que no ho era. El sr. Santi Vea comenta que li preocupa les baranes i la seva nova formalització.

El sr. Marc Graupera afegeix que l'estat de degradació del taulell era tal i la pèrdua de secció tan important, que les passarel·les haurien perdut secció estructural i per aquest motiu es van substituir.

El sr. Tomàs de Castro demana que la sra. Núria Saperas mostri novament als membres de la Taula una imatge del powerpoint, concretament la resolució constructiva d'aquests elements en qüestió. (Projecte executiu del Departament de Territori i Sostenibilitat i l'ACA).

El sr. Antoni Sacristan considera que de decidir a posar les baranes horitzontalment (a l'estil dels vaixells, rius, etc.) o posar-les verticalment (més de ciutat edificada) fa canviar molt el seu aspecte. Considera que hagués estat correcte una valoració prèvia abans de la decisió definitiva, i així poder aportar solucions alternatives, com és una petita inclinació interior de la barana (no escalable) o similars. El sr. Marc Graupera confirma que la barana és l'element que més canviarà respecte del projecte original.

El sr. Josep Llobet recorda la importància de la conservació del passamà de fusta.

El sr. Antoni Sacristan dona per tancat el punt a les 10:50 minuts, amb la conclusió que l'actuació proposada es considera admissible des del punt de vista arquitectònic i

patrimonial, més enllà que alguns elements puntuals que en formen part, puguin adoptar una solució constructiva distinta a la original o més actualitzada.

4. Proposta arquitectònica per a l'acabament de les obres del Vapor ca l'Escardat, carrer d'Alemanya, 60

El sr. Antoni Sacristan fa una breu introducció sobre el punt que es tractarà. El Vapor de ca l'Escardat és un edifici situat amb front principal al carrer d'Alemanya, núm. 60, que fou objecte als anys 2010 i 2012 de dues llicències d'obres per a la seva reconversió en edifici residencial. No obstant, les obres han patit un seguit d'aturades, canvis de tècnics i altres incidències que han provocat la no continuïtat de la mateixa.

El seu estat actual comporta la disposició de diferents elements de seguretat estructural en els carrers d'Alemanya i de Ferran Casablanques, motivats per l'estabilització de parts de l'antic vapor, fet que condiciona la normal practicabilitat dels carrers i comporta una servitud en els mateixos.

Darrerament s'han rebut diferents propostes tècniques per a la represa i acabament de l'obra, les quals introdueixen aspectes que són motiu de valoració en aquesta Taula, atesos els valors patrimonials de l'antic vapor i perquè afecten als nivells de protecció de les seves parts.

El sr. Antoni Sacristan comenta que es presenta davant la Taula la proposta d'un promotor, completament elaborada i que contempla solucions de continuïtat de l'obra, alhora que planteja un conjunt d'actuacions que interpreten aquells valors patrimonials i que convé analitzar. Finalment indica que aquesta proposta també pretén resoldre el tema de la incidència i servitud en l'espai públic, derivat de l'aparatós apuntalament en els carrers. Dona pas a la intervenció del sr. Tomàs de Castro.

Els sr. Tomàs de Castro mostra imatges a través d'un powerpoint dels antecedents aquesta edificació, del què ha passat, de la situació actual en la que es troba i del què es proposa.

El sr. Tomàs de Castro informe que han estat molts els tècnics que al llarg dels últims anys han fet consulta als tècnics municipals sobre les possibilitats de continuïtat de l'obra i moltes també les reunions convocades per oferir informació al respecte. Tot plegat, a més de les corresponent consultes per escrit, s'ha generat una gestió burocràtica i de temps. Per tant, es decideix exposar la situació completa davant la Taula del Patrimoni, així com l'informe previ que s'han redactat. Manifesta finalment que qualsevol nova petició i/o informació sobre el tema, s'haurà de presentar a la Taula perquè en sigui coneixedora.

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

Normativament l'edifici disposa de protecció volumètrica, matisada per alguns de subvolums, façanes, etc, per a protegir les dues naus i l'edifici en conjunt. A banda d'això existeix un planejament modificat de PGMOS que contempla i adequa aquesta volumetria a un nou ús: residencial, i que ha estat el fil conductor de les obres realitzades fins al moment present. Aquest planejament és qui dona pas a una estructura que permet conservar la "pell" de fora de l'edifici, tot canviant l'ús interior al d'habitatge, sempre però amb respecte per les volumetries bàsiques que foment les dues naus.

El sr. Tomàs de Castro comenta la proposta de l'arquitecte inicial (Sr. Arribas), on es conservaven les façanes de l'edifici i el pati. De la mateixa manera, es mantenien les façanes de la primera planta. No obstant, amb posterioritat, es va advertir de la no coincidència de les finestres originals de la façana principal, tot i que respectava l'esperit de la protecció.

Mostra diverses fotografies de les llicències, actualment caducades. Indica que hores d'ara s'estan rebent propostes per part de nous promotors, ja que la propietat està en venda.

Afegeix que tenint en compte que la protecció volumètrica, que de fet és el que ha motivat l'ordenació actual, és vigent i respon a la voluntat inicial de respecte al valor arquitectònic i patrimonial de l'edifici, no té sentit canviar-la i que per tant, es mantén en el nou Pla especial de protecció PEPS, aprovat provisionalment.

Actualment hi ha un promotor que ha presentat una proposta a valorar. En aquest cas, planteja el següent:

- Reduir el sostre inicialment previst a la llicència inicial, que ja superava el sostre màxim establert al Pla General.
- Eliminar els estintolaments actuals i posar-ne uns de nous per mantenir totes les façanes existents (originals). La proposta és estintolar totes les façanes laterals i buidar l'estructura interior. Aquest aspecte cal estudiar-lo amb deteniment per veure la possibilitat de fer-ho des de l'interior i així alliberar la servitud que actualment comporta en l'espai exterior (carrer).
- Acabar de executar l'ordenació (tal i com està previst a la MPG-95) i continuar amb la coberta plana de la part no protegida.

Mostra altres fotografies del conjunt de l'edifici on es visualitza l'altre volum protegit: la xemeneia, la qual i malauradament ha perdut visibilitat i presència per culpa aquesta nova edificació encara en construcció. Resta amagada, al fons i sense espai al seu voltant que li permeti respirar ni participar en cap espai obert. En definitiva, la ciutat no la veu.

Acaba valorant alguns aspectes de la nova proposta aportada, com és el canvi en la configuració dels balcons per a alliberar superfície i ubicació d'una nova caixa d'escala, opcions difícils de justificar amb normativa actual. Acabament amb una coberta plana

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

amb piscina, solàrium i disposició en llocs “no protegits” de diversos aparells de climatització.

Altres aspectes són la consideració de les llums horitzontals de 3 metres a façana, fet que comporta obertures en la mateixa, no coincidents totalment amb les pròpies de l'edifici original. També l'assolellament que això comporta. En qualsevol cas val la pena estudiar la proposta, atès que manté l'esperit d'aquells obertures inicials.

No obstant i això, el Sr. Tomàs de considera que pot acceptar-se com a proposta de treball, ja que dona una solució de continuïtat a una obra de grans dimensions i gran incidència que està aturada, ara bé, cal aprofundir en diversos aspectes del projecte, a fi de adequar-los a les condicions normatives (sostre edificable, protecció arquitectònica, alliberament definitiu servitud carrer, encaix entre obertures de façana, tanques i visibilitat exterior, etc.) Altres aspectes a valorar són condicions d'aval per a que el promotor no torni a abandonar l'obra.

De manera ja més concreta, indica que des de Llicències Urbanístiques què, és des d'on es treballen els aspectes relatius a l'aprofitament i l'edificabilitat, en principi s'accepta. Però els promotors volen tenir la seguretat que se'ls concedirà la llicència. Respecte al tema dels estintolaments, hi ha un procediment establert per Llicències Urbanístiques (Disciplina urbanística) que si no ho fan els promotors, actuarà de manera subsidiària Disciplina Urbanística.

La sra. Elisabet Germà comenta què des del punt de vista de l'edificabilitat, han mantingut un punt de vista força crític. Considera que està tot valorat i acordat i que el promotor s'ha ajustat al màxim. Pel que fa a l'execució de l'obra, manca l'enderroc parcial de la façana per a poder executar l'obra i la resolució del tema dels estintolaments. Això sense tenir la seguretat de si acabaran presentant el projecte. Totes dificultats que es poden plantejar, pot fer que el projecte no interessi econòmicament.

El sr. Santi Veà pregunta sobre la visualització de les xemeneies i l'accés. El sr. T. de Castro comenta que són temes que han perseguit però que no s'ha acabat aconseguint més. El sr. Genís Ribé pregunta si es veurà la xemeneia des de l'exterior. El sr. Tomàs de Castro respon què des del carrer difícilment, ja que l'interior del conjunt no és via pública, sinó un pas comú.

El sr. Josep Llobet apunta que, des d'un punt de vista més urbà, els ciutadans esperen que no s'ocupi l'espai públic tant de temps i això és el més important. Des del punt de vista més patrimonial, si el vapor es conserva com a element tipològic, demanaria visualitzar l'estructura bàsica, que seria una nau allargada amb ritme de forat i xemeneia. En la seva opinió només permetria modificar-la si amb aquesta actuació s'aconseguís veure la xemeneia, i posa l'exemple de l'edifici de l'ABACUS de Sabadell, on crea un passeig interior. És una actuació que es podria fer perquè tan públicament com privadament s'aconseguiria veure el pati, que és un element fonamental en l'estructura de l'edifici composta per doble nau i pati. Considera que des del carrer lateral s'hauria de poder descobrir que eren dues naus i un pati de drapaires. Pensa que

Àrea de Cohesió Territorial, Desenvolupament
Urbà, Seguretat i Civisme
Servei de Planificació Urbanística
Oficina del Patrimoni
Taula de Patrimoni

es podria foradar molt més la nau amb aquest objectiu. El sr. Tomàs de Castro passa una sèrie d'imatges i el sr. Josep Llobet planteja possibles solucions.

El sr. Genís Ribé comenta que les façanes conservades provenen del que era el vapor Casanoves i respecte la xemeneia té l'estructura pròpia de l'època, era del s. XIX.

El sr. Santi Vea fa una breu aportació sobre els antecedents que han portat en aquesta situació actual de l'obra, sota el seu punt de vista. Afegeix, en la línia de poder veure la xemeneia, es podria obrir més la volumetria i crear un pas. Diu que ajudaria si l'edifici lateral tingués ús comercial o terciari.

El sra. Elisabet Germà comenta que les nous promotors renunciïn als dúplex i baixen les plantes, restant edificabilitat a la part de protecció.

El sr. Josep Llobet recorda que hi uns aspectes pels quals l'Ajuntament ha de vetllar:

- Primer, respecte pel mòdul estructural, que s'hi adapti. No és un tema menor;
- Segon, transformar finestres en ventanes (és a dir, un forat sense finestres, que venten, sense reixes, ni fusta, que no fan ombra).

El sr. Joan Carles Sánchez considera pel que fa a la façana, que s'hauria de poder distingir la façana original de la façana nova, la qual hauria de seguir el ritme de l'anterior i la seva verticalitat, però subtilment evitant crear falsos històrics.

Al sr. Genís Ribé li sembla que estan allargant i augmentant el volum de les naus més del que era originàriament i es pregunta que per què no estan restituint la volumetria original.

El sr. Santi Vea demana que a més de que a l'informe consti el tema de l'edificabilitat, els aspectes patrimonials, els condicionants que també es manifesti que s'ha de poder veure la xemeneia de l'edifici

El sr. Tomàs de Castro exposa a mode de conclusió què en el moment que es formalitzi la sol·licitud de la Llicència, es donarà compte a la Taula del Patrimoni, i particularment les actuacions a la façana.

El sr. Antoni Sacristan dona per tancat el punt a les 11: 50 minuts.

5. 11:40. Torn obert de paraules

El sr. Josep Llobet pregunta si des del Museu d'Història de Sabadell s'han guardat els tancaments de l'Artèxtil i el sr. Genís Ribé respon que no.

No hi ha més intervencions i s'aixeca la sessió a les 11:50 hores.

Sabadell, 17 de març de 2023